

بیانات معظم له در دیدار مسؤولان نظام به مناسبت میلاد حضرت رسول (ص) و امام جعفر صادق (ع) - 26 مهر / 1368

بسم الله الرحمن الرحيم

این میلاد مسعود را که هم انتسابی به نبی مکرم اسلام، حضرت محمد بن عبدالله (صلي الله عليه و آله و سلم) و هم نسبتی به امام صادق (عليه الصلاة و السلام) دارد، به هم می‌شماریم شما آقایان و ملت ایران تبریک عرض می‌کنم. مهم این است که ما به عنوان ادامه‌دهندگان راه آن بزرگواران - که لااقل ادعای ما این است و مردم دنیا ما را به این ادعا شناخته‌اند - سعی کنیم ابعاد گوناگون آن شخصیت‌های عظیم و الهی را در وجود شخص خودمان - ولو به نحو ضعیف - به وجود آوریم و احیا کنیم. کافی نیست که مجاهدان فی سبیل الله و مبارزان راه حاکمیت اسلام، صرفاً در فکر ساختن جامعه و نظام اسلامی باشند - اگر چه این یک وظیفه‌ی عالی و یک واجب بزرگ و شاید اصلی‌ترین واجبات یک مؤمن و مسلم است - اما در کنار مجاهدتی که برای ایجاد نظام اسلامی و تکمیل و پیروزی آن می‌کنیم، مجاهدت دیگر و شاید سخت‌تری لازم است تا در وجود و دل و جان خود هم تحول و انقلابی به وجود آوریم.

اگر درباره‌ی شخصیت اولیای دین - چه نبی مکرم و چه ائمه‌ی معصومین و چه فاطمه‌ی زهرا و زینب کبری (سلام الله علیهم اجمعین) - حرف می‌زنیم، غالباً ناظر به همین قسمت دوم است. حقیقتاً امروز جمهوری اسلامی احتیاج دارد که در درجه‌ی اول ما مسؤولان و سپس آحاد مردم، به صورت دقیق و منظم و مرتب سعی کنیم در وجود و دل خود، تحولی در جهت هدف‌های اخلاقی اسلام به وجود آوریم. البته، این درست است که اگر تحول در دلها و جانها پدید نمی‌آید، انقلاب پیروز هم نمی‌شود. نفس پیروزی انقلاب، به معنی آن است که در مجموع، دگرگونی و تحولی در دلها انجام گرفت. بدون این دگرگونی، انقلاب پیروز نمی‌شود؛ اما برای تداوم انقلاب و پیروزیها و استقامت این خط و عدم انحراف - که این از همه مهمتر است - همه‌ی ما احتیاج داریم که در وجود و اخلاق و روحیات خود، تغییرات بدهیم.

مکرراً در طول این چند سال فکر می‌کردم و به ذهنم می‌رسید که بخش مهمی از پیروزی‌های ما، ناشی از روحیات شخص امام (ره) است. یعنی آن بزرگوار، علاوه بر این که حقا و انصافاً یک ذات ممتاز و تربیت شده و ریاضت کشیده و روی خود کار کرده بود - همه‌ی کسانی که از قدیم ایشان را می‌شناختند، این نکته را تصدیق می‌کنند - اما احساس می‌کردیم که در همین دوران انقلاب هم، ایشان در درون خود متوقف نبودند و مثل اولیای خدا و وجود مقدس پیامبر و ائمه - که دایماً در حال پیشرفت و تحول و تکامل بودند - سیر پیشرفت و تکامل را طی می‌کردند. لحظه‌ی بعثت رسول اکرم (ص)، مثل لحظه‌ی رحلتشان نبود. در این بیست و سه سال، ایشان خیلی پیشرفت‌ها و ترقیات داشتند که برای ما افراد عادی، دهشت‌انگیز است. مؤمن این گونه است و لحظه به لحظه در حال پیشرفت می‌باشد. امام (ره) نیز عیناً همین‌طور بودند و ما آن را - مخصوصاً در مواقع خاص - احساس می‌کردیم. مثلاً در ماه رمضان، ایشان معمولاً هیچ ملاقاتی نداشتند و بیشتر به خودشان می‌پرداختند. بعد از ماه رمضان که انسان با ایشان ملاقات می‌کرد، محسوس بود که نورانیتر و معنویتر شده‌اند. یقیناً بسیاری از موفقیت‌های انقلاب و این ملت، ناشی از همان کانون جوشان منور بود.

البته، بخش عظیم دیگری هم به همین اخلاصها و صفاها و فداکاریها و نورانیتهایی که در آحاد مردم ماست، مربوط می‌شود؛ بخصوص این جوانها و جبهه‌بروها؛ کسانی که برای خدا از عیش و لذت زندگی در دوران جوانی صرف نظر می‌کردند و به سمت جبهه‌ها می‌رفتند. الان هم هستند و الان هم همان فداکاریها را در صحنه‌های مختلف می‌کنند.

مهمترینش جنگ بود، ولی فقط جنگ نبود. ما به این روحيات و فداکاریها احتیاج داریم. هر کدام ما باید تلاش کنیم در درون خود، صفا و نورانیتهای به وجود آوریم. این، درس ولادت پیامبر (ص) است و بدون آن، این بار سنگین قابل حمل نیست.

بار سنگین انقلاب اسلامی، با هیچ بار و تکلیفی قابل مقایسه نیست. حقیقتاً انقلاب را سالم نگه داشتن و سالم جلو بردن، کار سنگینی است و این ملت بحمدالله در این سالهای دشوار و در آزمایشهای گوناگون، این بار را خوب تحمل کرده و پیش برده است. انقلاب و حکومت ما، مثل انقلابها و حکومتها دیگر نیست. خدای متعال به رسول اکرم (ص) خطاب فرمود: "یا ایها المزمّل. قم اللیل الا قلیلاً. نصفه او انقص منه قلیلاً. اوزد علیه ورتل القران ترتیلاً. انا سنلقي عليك قولا ثقیلاً". این سخن و بار سنگین، حتی بر دوش پیامبر آن چنان سنگین است که او را محتاج به تربیت معنوی و نفسانی و تزکیه‌ی روحی و تمرین مداوم می‌کند و ما افراد ضعیف در مقابل آن چشمه‌های جوشان قدرت و نیروی الهی، جای خود داریم. راز این که تاکنون انقلاب پیش رفته، نیز همین است.

سیاستها و قدرتهای جهانی اشتباه کردند که خیال نمودند با جمهوری اسلامی هم مثل بقیه‌ی کشورها و دولتهایی که در همین حدود، قدرت مادی و سعه‌ی ظاهری دارند، می‌شود برخورد کرد و با تهدید و تطمیع و فشار، می‌توانند کشور ما را از میدان خارج کنند. نه، اشتباه بزرگشان همین بود که این معنویت و روح توجه به خدا و معنا را در مردم و انقلاب ما درک نکرده بودند.

اگر این روح تقوا و توجه به خدا باشد، بگومگوها هم نخواهد بود. به نظر من، این اختلافهای کوچک و کم عمق - و البته غیرمهم - کم اهمیت‌تر از آن است که بدان خیلی توجه بشود. هرچه یکپارچگی و وحدت از همه جهات بیشتر باشد، زیباتر و باشکوه‌تر خواهد بود و برای دشمن شکننده‌تر و برای دوست امیدوارکننده‌تر است.

امیدوارم که خدای متعال، به برکت این روز مقدس و این دو مولود مبارک، به همه‌ی ملت عزیز و آحاد مردم فداکار ما، توفیق و فضل و رحمت خود را نازل کند و به مسؤولان هم توانایی روحی و قوت اراده و عزم و همچنین توانایی در عمل را ببخشد تا بتوانند آن چنان که برای این ملت شایسته است، تلاش کنند.

خدا را شکر می‌کنیم که امروز، مدیران کشور و دستگاههای مسؤول در مقابل مردم و خدا، با صدق و صفا مشغول تلاشند. بحمدالله همیشه همین‌طور بوده است و همه در جمهوری اسلامی، همین‌طور با صدق و صفا کار کرده‌اند. بحمدالله وضع خوب و منسجمی است و ملت، با روحیه‌های خوب در صحنه و آماده‌اند. ما هم بایستی از خدای متعال قوت و مدد بخواهیم و تلاشمان را بکنیم و این بار سنگین را به سر منزل مقصود برسانیم.

والسلام علیکم ورحمه‌الله و برکاته